

DREMMELS

(Allegro Vivace Turbo)

Een socio-fysische tragikomedie

door

WILFRID SPEEKENBRINK

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **DREMMELS-ALLEGRO VIVASE TURBO** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **WILFRID SPEEKENBRINK** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **7** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Ak/elei - een verpleegster, vriendin van:

Pam/ela - nog een verpleegster, ligt overhoop met haar werk en met:

Arend - de vriend van Pamela, een bedrijfskundestudent

Daan/iël - door eenzaamheid en handicap gedreven tot contact-advertenties

Liesje/Elise - gedreven tot contactadvertenties door eenzaamheid en moeder

Adriënne - de moeder van Liesje, de kroegbazin, droomt van de Bahama's en van:

Joop/Henry - de ober, eigenlijk een doctoraalstudent die het begrip "dremmels" in de socio-fysiologie wil introduceren

DECOR:

Dremmels is een psychokomedie, die zich afspeelt op een avond in een café. De nadruk ligt op de dialogen. Het stuk speelt zich af op drie plaatsen in het café: aan en achter de bar, aan een tafeltje, en aan een tweede tafeltje. Verder wordt gebruik gemaakt van de ruimte die in het café beschikbaar is.

Vermeden moet worden, dat het publiek zich in het stuk gaat mengen. Dat kan onder andere bereikt worden door de belichting. Het café is donker en alleen op de plekken waar iets gebeurt is licht. Dit moet voor een handige "maître-en-scène" op te lossen zijn. Het mee laten spelen van toeschouwers, hoe verleidelijk ook (vooral voor de toeschouwers, die natuurlijk met de nodige moeite op kunnen brengen, dat ze een uur lang hun bek moeten houden, en die o zo graag tegenover hun meegebrachte vriend/in willen laten zien hoe leuk ze van huis uit zijn), zal zelden leiden tot leuke, spitsvondige dialogen, maar eerder tot provocerende flauwiteiten, waar natuurlijk geen zinnige reactie op past. Dat ontaardt dus al snel in blaatrekkende cliché's. Bovendien is het participierend theater al jaren uit de tijd, en wil het publiek helemaal niet meer komen als ze weten, dat ze in-het-spel-betrokken dreigen te worden. Je betaalt

om iets mee te maken, en niet om iets mee te doen. Daar zou je betaald voor moeten worden.

Niet doen dus!

Bijna alle personen gebruiken een dubbele naam. Ze doen zich anders, beter voor dan ze zijn. Ze zijn zichzelf niet, contactgestoord, gedremmeld...

De ober speelt een vrij merkwaardige rol.

Hij wendt zich bij tijden tot het publiek, om het gedrag van de andere spelers uit te leggen of ander commentaar te leveren. Hij zou, als het niet anders kan, vóór het stuk, in de pauze (indien ingelast) en erna zijn oberrol kunnen voortzetten. Maar dan moet hij er wel zin in hebben. Het zou enigszins leuk kunnen zijn, maar het hoeft absoluut niet. Bovendien heeft die jongen ook recht op concentratie, zenuwen, en rust.

Het valt evenwel te bezien.

De korte pauze/s kan/kunnen naar believen door een paar seconden licht of door een echte café-pauze worden gerealiseerd. Eén en ander in overleg met de uitbater.

De kostuums zijn gewoon, modern.

Geen verkleedpartijen dus.

Nauwelijks of geen grime.

Weinig nadrukkelijk spel.

Men moet zich de hele avond in een café wanen. En toevallig is men getuige van flarden gesprekken en gebeurtenissen.

De opmerkingen tussendoor richt ik tot de regisseur en de spelers. Men dient zich daar niet te veel van aan te trekken. Een enkele keer slaan de opmerkingen over in rechtstreekse bemoeizucht.

Men weet nu waar men aan toe is.

Waar het psycho-therapeutische opmerkingen betreft kan men, indien men deze opmerkingen serieus neemt, binnenkort een rekening verwachten.

Speciale dank aan Klaas Hofstra voor een aantal verbeteringen, en aan Ad van den Kieboom van het Nederlands Centrum voor het

Amateurtoneel voor zijn waardevolle suggesties.

Wilfrid Speekenbrink
herfst 1987

(Het is negen uur. Een ideale tijd om Dremmels te beginnen. Om tien uur, hooguit half elf, kan het gebeurd zijn. Tijd ten over om erover na te praten, een glas ter hand)

(daar gaan we)

Het licht gaat langzaam op, we zien een tafeltje met daaraan gezeten twee meisjes, beiden werkzaam in de verpleging.

Pamela: Ik weet één ding zeker, als ik ooit nog eens voor één of ander gyneacologisch onderzoek naar een ziekenhuis moet, dan nooit naar het Academisch. Wat een vertoning weer vanmorgen, met die tien doctoraalstudenten om zo'n vrouw heen.

Akelei: Tien?

Pamela: Nou ja, laten het er acht geweest zijn, of zeven. Die vrouw lag er in ieder geval bij als een kip bij de poelier. En die prof maar aanwijzen. En die snotneuzen maar gapen. Gadverdamme, het leek wel een peep-show.

Akelei: Wat was het nou, een poelier of een peep-show? Och joh, hoe moeten die jochies het anders leren? Straks weten ze helemaal niet hoe een vrouw in elkaar zit. Laat ze nou maar oefenen.

Pamela: Nou, laten ze dan maar iets anders nemen om op te oefenen. Ik heb ook drie maanden lang een rubberbaby gewassen, voordat ik een echte mocht doen.

Akelei: En hoe moet dat met een zwangere vrouw dan? Een opblaaspop uit de sexshop?

Pamela: Nou, voor mijn part. Maar in ieder geval niet een echt iemand, die daar een beetje doctoraalexamen ligt te zijn.

Akelei: Nou, of ze van zo'n opblaaspop veel leren, dat moet ik nog zien. Weet jij wel waar het ventiel zit? Nou, ik wel. Straks gaan ze je daar nog opblazen. Als ze je niet zwanger genoeg vinden, of zo.

Pamela: Heb jij zo'n pop thuis? Hoe weet jij eigenlijk waar het ventiel zit? En waar zit dat eigenlijk? En wat is dit nou voor een gesprek? Het lijkt wel of ik met Arend zit te praten. Zit ik hier na een klottedag een beetje uit te puffen, en dan zijn we hier over opblaaspoppen aan het praten.

Akelei: Hebben jullie weer een keer ruzie gehad, dan. Jij begon toch over een peep-show.

Pamela: Oké, sorry, ik zal niet meer over ziektes en Arend zeuren vanavond. Verdorie, ik wou dat die ober eens langs kwam. Dan ga je naar het laatste café van de stad waar je nog enigszins bediend wordt, en dan komt James niet.

Akelei: Heet ie James?

Pamela: Nee joh, weet ik veel. Het zal wel weer Frans of Harry zijn. Ik vind die gozer gewoon leuk. Zoals ie met die maniertjes bedient. Dan voel ik me een beetje, hoe zal ik het zeggen, negentiende-eeuws, of zoiets.

Akelei: Bedienden om je heen en zo? Huisknechten die je troep opruimen, en die vervelende bezoekers buiten houden, en die je eventueel je rug wassen?

Pamela: Je rug wassen? Dat heeft volgens mij nog nooit in een arbeidscontract van een butler gestaan.

Akelei: Nee, maar daarom is het wel een lekker idee! *(de ober treedt nader)* Ober, zou u mijn rug...

Pamela *(gehaast)*: Eh, ober, mag ik een Wild Romance van u? En voor mijn vriendin een Tropical Night? *(ze kijkt er tropisch bij)*

Akelei: En mogen wij misschien uw naam weten, in verband met eventuele latere bestellingen.

Ober: Henry, mevrouw. Henry. *(roept naar de bar)* Eén Wild, één Trop. *(tot de dames)* Als u mij wilt excuseren? *(Henry verwijdert zich stijlvol)*

Henry *(tot het publiek, terwijl hij in de richting van de bar loopt)*: U dacht toch niet echt dat ik Henry heette, hoop ik. En dat ik hier rondloop als ober, dat is ook al min of meer toeval. Ik had ook in een winkel kunnen staan, op de tapijtafdeling van V & D of zo, het is maar een voorbeeld. Of achter een loket van een postkantoor, of bij de receptie van een hotel. Overal waar mensen komen, daar had ik kunnen zijn voor mijn onderzoek. Ik zit namelijk in de laatste fase van een studie naar socio-fysische factoren in het menselijk gedrag... *(plechtig, hier gaat de man zichzelf weer eens oversturen. Het effect moet komisch worden, omdat hij daarna door de eigenares van de zaak, Adriënne geheten, weer met beide voeten op aarde wordt gezet. Dat zul je straks zien)* ...en met name ben ik bezig met de versturende factoren in de verbale communicatie, de zogeheten dremmels. Een begrip dat bijna vergeten is in de socio-fysiologie, maar dat binnenkort weer ruim in de wetenschappelijke aandacht...

Adriënne: Joop, je cocktails! Kom op. De kroeg moet draaien vanavond. Het gaat nou net zo lekker sinds een paar weken. Over een jaar kunnen we op de Bahama's zitten. Breng die drankjes even stijlvol naar de dames, en doe er een leuke babbel bij. En denk aan de instructies! Stijl, distinctie en een volwassen prijsje voor een verrassend drankje.

Joop: Oké, ik ben al onderweg. *(naar het publiek)* Mevrouw heeft

namelijk een nieuwe formule in de horeca menen te moeten lanceren. Een soort van negentiende-eeuws etablissement met een achterhaald soort dienstbaarheid. Onnodig te zeggen, dat de formule drijft op mijn niet geringe acteertalent. Ik dien mij Henry te laten noemen, en ik heb verdomme die hele cocktailkaart uit mijn kop moeten leren. Voorlopig hebben we in ieder geval de markt van verwende burgermansdochters te pakken. Kun je nagaan: f 9,75 voor een paar siroopjes met hier en daar een vreemd zuidvruchtje, dat een nacht in de witte wijn heeft liggen zwellen. *(hij komt bij het tafeltje van Pamela en Akelei)*

Henry: Eén Wild Romance en één Tropical Night. Voilà, mademoiselles!

Pamela: Dank je, Henry. *(tegen Akelei)* Hij spreekt nog Frans ook. *(tegen Henry)* Hebt u Frans gestudeerd?

Henry: De waarheid is tragischer, mevrouw. Ik ben de onwettige zoon uit een onmogelijke verbintenis tussen een Franse gravin en een Russische banneling, en mijn moeder heeft altijd Frans met me gesproken voor ze me te vondeling legde in een niet-roken-coupé van de exprestrein naar Amsterdam die op Gare du Nord stond.

Akelei *(barst in lachen uit)*: Jezus, had je niet gewoon een cursus Frans kunnen volgen bij Teleac?

Henry: Men heeft het niet altijd voor het zeggen, mevrouw.

Pamela *(neemt een slokje van haar cocktail)*: Lekker zeg. Wat zit er eigenlijk in?

Henry: Ik had de vraag verwacht, mevrouw. Wild Romance is gebaseerd op het distillaat van de passievrucht, gemixed met witte rum en afgemaakt met enkele schilfertjes van de wilde tamarinde... *(hij zegt hier dus een soort lesje op)*

...en wat de Tropical Night betreft...

Akelei: Nee, laat maar, ik zoek dat liever zelf uit. Dank je, Henry, je kunt het hier bij laten. *(Henry af, richting bar. Even drinken de beide dames zwijgzaam van hun cocktails, dan herneemt Akelei (Akkie voor haar vrienden) het woord)*

Akkie: En toch moet die gozer gek zijn, om hier avond aan avond te werken, en steeds maar weer die cocktail-stories op te moeten hangen.

Pamela: Je denkt toch niet, dat dat zijn beroep is. Dat is gewoon een bijbaantje, joh. Die jongen studeert medicijnen of zo. Hij lijkt me in ieder geval een stuk ondernemender dan Arend. Die blijft z'n afstudeerscriptie maar uitstellen.

Ak: Komt ie vanavond trouwens nog?

Pam: Ja, we hebben hier wel afgesproken, maar het nakomen van

afspraken is nou niet zijn sterkste zijde.

Ak: Volgens mij studeert die ober iets als Russische Geschiedenis. En wij zitten ondertussen mooi mee te spelen met die onzin, en we laten ons lekker bedienen, alsof we zelf gravinnen zijn.

Pam: Heb jij je onwettige kind van die Rus al te vondeling gelegd? Hoe komt zo'n man d'r bij. In een niet roken-coupé op Gare du Nord. Moet je je voorstellen. Jij stapt in de trein, net aan het eind van je vakantie, en daar ligt zo'n kind in een mandje.

Ak: Hoezo, in een mandje? Hij heeft het nooit over een mandje gehad.

Pam: Vondelingen liggen altijd in mandjes. Dat hoort nou eenmaal zo.

Ak: Ja, sorry hoor, ik ben niet godsdienstig opgevoed.

Pam: Jij stapt daar binnen. Daar ligt een kind. Wat doe je? Of: je loopt gewoon verder, je hebt niks gezien, en je gaat één coupé verder, waar wel gerookt wordt, maar waar tenminste geen vondelingen liggen; of: je gaat daar zitten, kijkt in het mandje, en voor je het weet stapt er een man naar binnen, die denkt dat jij de moeder bent, en die meteen vertederd in de mand kijkt en vraagt: Hoe oud is ze, of is het een hij?

Ak: En jij, voor je het weet, en om een beetje van het gezeur af te zijn, een antwoord geeft: Het is een hij.

Pam: In ieder geval een mooie manier om aan een kind te komen, zonder die gyneacologische peep-show, zonder ontsluitingen en al of niet opgevangen weeën.

Ak: Totdat, tussen Brussel en Roosendaal, de douane binnenstapt en er in je paspoort wordt gekeken. Waar natuurlijk geen kind bijgeschreven staat.

Pam: Nou en? Daar bedenk ik wel wat op hoor. Om te beginnen hang ik het verhaal op dat een baby van vijf maanden niet ingeschreven hoeft te zijn in een paspoort. En ik begin hem meteen de borst te geven, waardoor die man in verlegenheid raakt, en discreet verder gaat. En trouwens, d'r wordt helemaal niet meer gecontroleerd in de trein van Parijs naar Amsterdam.

Ak: Jeetje, jij begint je helemaal in te leven. Heb je al een naam voor je kind? Wat dacht je van Henry?

Pam: Henry? Nooit van zijn leven! Dan noem ik hem nog liever Joop. Ik wil trouwens helemaal geen jongen. Weet je dat ik daar ook altijd ruzie over krijg met Arend?

Ak: Over namen van een kind?

Pam: Nee, over kinderen krijgen. Hij blijft er maar over zeuren. Of ik wel weet waar ik aan begin. Of ik dan wel kan blijven werken in het Academisch. En of hij zijn studie dan wel rustig kan afmaken. Rustig afmaken! Hij is verdorie al negen jaar bezig met die studie. En iedere

keer maar weer een smoesje bedenken om niet aan de doctoraalscriptie te beginnen. Ik word er hartstikke moe van, weet je dat. Ik vraag me soms echt af wat ik met die jongen moet.

Ak: Waarom zeg je dat niet gewoon?

Pam: Niet zeggen? Als ik daarover begin dan begint ie melodramatisch te doen. Dan krijgen we weer die verhalen, dat ik zijn wetenschappelijke carrière bedreig.

Ak: Chantage dus. Jij bent toch niet verantwoordelijk voor zijn carrière? Dat moet ie zelf maar oplossen. Je moet eens voor jezelf opkomen, in plaats van je door die jongen te laten inpakken. Je bent verdorie zijn studiebeurs niet.

Pam: Het klinkt lullig, maar ik durf er niet over te beginnen.

Ak: Nou, ik weet het goed gemaakt. Als hij straks binnenstapt, dan maak jij er een einde aan. Als hij je onder druk zet dan ben ik er bij. En dan durft ie niet meer met die carrière-praatjes aan te komen.

Pam: Ja, maar ik ga het niet uitmaken als jij er bij zit, dat vind ik onzin.

Ak: Nou, dan ga ik wel even naar het toilet. Ik geef je drie minuten. In die tijd moet het lukken.

Pam: Op het toilet bedoel je?

Ak: Nee joh, hier natuurlijk.

Pam: Ik heb aan één minuut genoeg. En hij voelt het allang aan, hoor. Denk je dat ik het durf? Ik ben niet zo flink in het uitmaken van verkeringen.

Ak: Dat is altijd lullig. Maar het moet gebeuren. Je hele humeur lijdt eronder. Al maanden. Kom op, we nemen nog een cocktail, dan lukt het beter. *(roept naar de bar)* Henry, s'il vous plaît...

(aan een ander tafeltje gaat het licht op. Een jongeman zit nogal opvallend de krant te lezen. Na een tijdje treedt de ober nader. Dan zakt de krant langzaam)

Daan: Joop, wat doe jij hier?

Joop: Hé Daan, ik dacht dat je al lang niet meer in de stad woonde. Dat is een tijd geleden! Hoe is het met je?

Daan: Kon beter. Maar vanavond ziet het er allemaal weer veelbelovend uit. Maar waarom loop jij hier rond? Ben je met je studie gestopt? Nee toch. Jij leek me zo'n serieuze. Zo'n volhouwertje.

Joop: Ik zit in de laatste fase van mijn doctoraal. Dit doe ik er bij. Het verdient aardig, en ik doe ook nog participerend onderzoek naar intermenselijke communicatieproblemen. Daar is in zo'n kroeg geen gebrek aan.

Daan: Wat is dat voor een studie? Je gaat me toch niet vertellen, dat ik straks jouw scriptie-onderwerp word? Nou, ik kan je daar anders heel wat over vertellen. Over communicatieproblemen. Daar ben ik zelf ondertussen heel deskundig in geworden.

Joop: Het gaat meer om de contacten tussen mensen.

Daan: Daar had ik het ook over.

Joop: Zie je die twee meisjes zitten, daar?

Daan: Ja, die heb ik al de hele tijd zitten bekijken. Leuke meiden, vooral die ene.

Joop: Ik ben hier op verzoek van de bazin zo'n ouwerwetse ober geworden. Zij ziet daar een nieuwe markt in, weet je wel. Vroeger moest je je drankjes zelf halen, en als je dan bediend werd binnen een minuut of vijf, dan had je een goeie avond. Volgens Adriënne...

Daan: De bazin?

Joop: Ja, ik kan het ook niet helpen dat ze zo heet.... zijn de mensen weer toe aan ouderwetse bediening. Daar betalen ze dan ook voor. En dus, heet ik hier Henry, en ik stel me aan als ober.

Daan: En ondertussen maar participierend onderzoek doen. Hoe vinden je klanten dat dan?

Joop: Dacht je dat iemand dat in de gaten had? Welnee joh, ze vinden het schitterend om bediend te worden. Ik geef ze een gevoel van macht en rijkdom. Maar Adriënne en ik gaan met de buit strijken, natuurlijk.

Daan: Adriënne en jij, wat klinkt dat intiem. Hebben jullie iets?

Joop: Och, je kent het ouwe ideaal van de berooide student, nietwaar. Een verhouding met de schatrijke hospita, en ondertussen rommelen met de dochter.

Daan: Heeft ze een dochter?

Joop: Wat heet, een dochter. Een blonde godin! Je kent Madonna? Nou daar het kwadraat daarvan.

Daan: Madonna? Zingt dat mens niet meestal in d'r ondergoed?

Joop: Ja, die ja. Vind je dat geen stuk dan? Nou ze is nog mooier.

Daan: En waar is ze dan?

Joop: Die wordt angstvallig uit de kroeg weggehouden. Ze woont bij haar moeder, en is in opleiding in het Academisch Ziekenhuis.

Daan: En daar heb jij iets mee?

Joop: Och, hebben, hebben. Ze is een beetje mijn onbereikbaar ideaal. Maar als je de moeder hebt, dan heb je toch ook een beetje de dochter. En het lijkt me een leuke levensverzekering voor later. Maar, ik was hier om met de klanten te praten. Was jij niet met Greetje? Die mooie, die rechten studeerde?

Daan: Ai, gevoelige snaar. Daar wàs ik mee, ja. Ze heeft het nog een

jaartje uitgehouden na het ongeluk.

Joop: Welk ongeluk?

Daan: Wist je dat niet? Ik heb met mijn motor tegen een boom gezeten. Een jaar totaal in de kreukels. Ik begin er net weer een beetje bovenop te komen.

Joop: En dat was voor Greetje de reden om te kappen.

Daan: Ja, wat dacht je. Die heeft een jaar lang verpleegster moeten spelen. Gesjouw naar het ziekenhuis, toestanden met dokters. Leuke vriend was ik. Een hoop slangen, en vooral gips. Ze had net zo goed stucadoor kunnen worden.

Joop: Toch lullig voor je, dat het zo afgelopen is.

Daan: Was het ook. Ik was echt gek op die meid. Maar ik ben weer hard bezig om iemand te vinden. Je gelooft het nooit, maar ik heb me op de contactadvertenties geworpen. Er komt vanavond een meisje hier naar toe. Dat wordt dus een spannende avond.

Joop: Waarom spreek je hier af in godsnaam? Had je geen gezellige kletskroeg kunnen vinden?

Daan: Zij had het er zelf over, in de brief. Ze kende het hier.

Joop: Nou ik ben benieuwd of ik haar ken.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto